

عنوان مقاله:

آیندهنگاری، ضرورتی در نظام مدیریت سازمان

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

شادی صبوری - کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی علوم و تحقیقات تهران دماوند

اکرم مهاجرعباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه آزاد ورامین پیشوا

خلاصه مقاله:

در عصری که تغییر مداوم و عدم اطمینان، از مهمترین ویژگیهای آن است و کسب و کارها هر روز با مسائل جدید و ناشناخته‌های از جنس آینده روبرو هستند، چگونه میتوان برای آینده برنامه‌ریزی کرد؟ در این راستا برایشناختن آنچه آینده نامیده میشود، تکنیکهای مختلفی بروز کرده است از جمله آینده‌آزمایی، آینده‌نگری، آینده‌نگاری. آینده‌نگاری فرایندی نظاممند، مشارکتی و گردآورنده ادراکات آینده است که چشماندازی میانمدت تا بلندمدت را با هدف اتخاذ تصمیمهای روزآمد و بسیج اقدامات مشترک بنا می‌سازد و به دولتها کمک میکند تا در دنیای امروز به چالشهایی همچون جهانی شدن و رقابت فزاینده پاسخی مناسب ارائه و اقداماتی موثر انجام دهند. مهمترین کارکردهای آینده‌نگاری را میتوان تعیین جهت، سازگارسازی اهداف با نیازهای شناخته شده، حمایت و ارتقای تصمیمها و خطمشیها و تعیین اولویتها دانست. با توجه به اهمیت آینده‌نگاری و تاثیرات آن بر برنامه‌های کلان کشور، موفقیت و کارآمدی فرایندهای آینده‌نگاری همواره از دغدغههای دست‌اندرکاران مدیریت کشورها بوده و هست. لذا در این مقاله که به روش مروری تدوین شده است به ضرورت و لزوم توجه به آینده‌نگاری در مدیریت سازمانها پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

آیندهنگاری، مدیریت، سازمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/463829>

